71STE JAARGANG No. 9007 VRIJDAG 23 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Marsbango in veilige haven

Schipper Blok vertelt van narrow escape

Willemstad. — Gelijk wij reeds Dinsdag j.l. wisten te melden, is de Scheveningse vissersboot de „Marsbango" inderdaad beschoten en wel op de bewuste dag, de 14e 's morgens om half acht ongeveer 25 mijl buiten de kust van Venezuela. „Ik had de Christoffelberg reeds acht keer waargenomen, toen het incident gebeurde", zo zeide Schipper Blok ons hedenochtend in een interview, dat wij hem aan boord van het de laatste dagen zoveel besproken schip mochten afnemen. „Er stond een ontzettende harde bries en het scheepje schommelde hevig, toen wij plotseling een schoenertje, zonder duidelijke herkenningstekens waarnamen Wij zagen, dat men aan boord stond te zwaaien en dachten, dat het scheepje in moeilijkheden verkeerde. Toen wij echter bijna langszij waren, zagen wij een aantal mannen in overhemd, die allen karabijnen te voorschijn haalden.

Ik moet daar niets van hebben." zo vervolgde Schipper Blok zijn verhaal," en wij wendden als de duvel de steven om weg te varen. De kleine schoener was echter iets sneller dan wij, zij had bovendien een hulpmotor aan boord. De schietpartij (waarover de „Amigoe" reeds schreef) barstte al direct los en met de karabijnen begonnen de mannen (in overhemd) ons onder vuur te nemen. De kogels kwamen echter, behalve in het water, op de watertank (achter op het schip) terecht en ketsten af. Na een half uur merkten wij, dat het beter was bij te draaien.

Inmiddels hadden wij per radio Curaçao opgeroepen en meldden het hele geval. De mannen, die nu uniformen droegen, probeerden met een „uitgeholde boomstam" een soort kano aan boord van ons scheepje te komen, doch de zee was te ruw, het lukte hen niet. Des te beter voor ons, want wij gebruikten onze radio tot bij La Vela", aldus Schipper Blok, die zichtbaar opgelucht was weer op Curaçao te zijn. „Ik ben maar blij, dat we weer terug zijn, het is hier toch maar veilig", zuchtte hij.

Tijdens het opbrengen van de „Marsbango", had de Schipper wel een vliegtuig waargenomen, zo verklaarde hij ons desgevraagd, terwijl hij er aan toe voegde, dat het op vrij grote hoogte vloog. Omtrent de behandeling, die hij en zijn bemanningsleden van de Guarda Nacional gekregen had, vertelde de visser, dat hij hierover niet te klagen heeft.

Verschillende malen werd hij verhoord, door de militairen, de havenmeester en een keer door een inspecteur van de Visserij. Deze vroeg hem echter alleen maar, waar hij zijn vis gevangen had. (Die had hij in volle zee gevangen). Tijdens het verblijf in La Vela is Schipper Blok éénmaal aan boord geweest, de rest van de tijd zat hij in een soort wachtlokaal. „Ik dacht toen, dat zij mij vergeten waren, maar tegen 9 uur 's avonds kwam een motorboot van de Nationale Guard mij halen. De bemanning echter bleef aan boord. De monteur heeft gelukkig de motor van de vriesruimte op gang kunnen houden, dus bleef de vis goed. Toen werden de vissers plotseling losgelaten. Gistermiddag om vijf uur voer de „Marsbango" weer uit, om tegen half negen hedenochtend de haven van Willemstad binnen te lopen. Zichtbaar opgelucht schudden de bemanningsleden van de „Marsbango" de handen van de vissers van de „Noordzee", het tweede schip van de Scheveningers.

De havenpolitie was al direct aan boord gekomen toen het schip gemeerd lag, evenals een vertegenwoordiger van de Marine. Omtrent het ontmoeten van de „Van Speyck" tijdens de thuisvaart wilde Schipper Blok niet veel vertellen. Alleen dat het oorlogschip hen tegemoet gevaren was en dat hij over de radio met de Marine gesproken had. Er waren echter geen autoriteiten aan boord gekomen. De heer Blok heeft zich hedenochtend op het politiebureau gemeld, waar hij enige gegevens heeft verstrekt. Tevens zou de Scheveninger en onderhoud hebben met de plaatsvervanger van de Procureur-Generaal Mr. Ellis, de Advocaat-Generaal Mr Bijvoet. Wat voor stappen er genomen zullen worden, om incidenten, zoals dit met de „Marsbango", in de toekomst te voorkomen, is ons nog maar vaag bekend

Dat een vissersboot varende onder Nederlandse vlag, met de Christoffelberg in zicht door een scheepje van de Venezolaanse kunstwacht zonder kentekenen, vlag, of iets dergelijks en met soldaten aan boord gekleed in een gewoon overhemdje, wordt aangehouden, 25 mijl van de Venezolaanse kust, is echter iets, dat de Antillen niet maar zo naast zich neer wensen te leggen. Het eist minstens zodanige stappen, dat een dergelijk incident zich in de toekomst niet meer kan voordoen.

Kobaltbom

Dank zij de ingenieuze wonderen der allermodernste techniek is de wereld eindelijk zo ver als zij niet wezen wil. Amerikaanse geleerden hebben medegedeeld, dat vervaardiging van het absolute wapen, n.l. de kobaltbom, thans mogelijk is. Met dit absolute wapen zou een einde aan alle menselijk leven op aarde en aan de wereldgeschiedenis, voor zo ver deze van de mensheid afhangt, gemaakt kunnen worden. Maar de tovenaarsleerlingen kunnen de proef op hun duizelingwekkende som niet nemen, omdat zij en de wereld nog geen lust hebben een totale collectieve zelfmoord te plegen.

De mogelijkheid van de vervaardiging van een kobaltbom bestaat, maar het is onmogelijk de uitwerking daarvan te beheersen. De wind waait waar hij wil en hij zou vijf jaar tijd hebben om de dodelijke radio-actieve stof van een kobaltbomexplosie over de wereld te verspreiden. Alleen een bezeten of een volslagen waanzinnige macht zou in een satanische vernietigingsdrift ertoe kunnen besluiten de thans bestaande mogelijkheid te realiseren. Gelukkig is de kans, dat zulk een macht tot zulk een daad zou overgaan, nog niet aanwezig, maar evenals het vervaardigen van de kobaltbom mogelijk is, bestaat de mogelijkheid van het optreden van zulk een macht. Een angstwekkende gedachte, maar ook een gedachte, die dwingend pleit voor een intense samenwerking van alle goedwillende krachten om te zoeken naar doelmatige middelen ter verijdeling van het thans mogelijk geworden gevaar. Internationale verdragen zullen hiertoe niet voldoende zijn, omdat de gelegenheid tot afschrikwekkende sanctiemaatregelen ontbreekt. Wie heel de mensheid en zichzelf verderven wil, wordt door geen bedreiging, welke dan ook, geïntimideerd.

Daarom is méér dan ooit nodig, dat de wereld terugkeert uit de naar wanhoop en radeloosheid leidende doolhof van God-ontkennende of -miskennende rationalistische technocratie. Meer dan ooit is herkerstening der wereld ook een eis van het meest elementaire aardse zelfbehoud van geheel de mensheid. Waar Gods woord en het gebod der liefde falen, kan de dreiging van een weergaloze verschrikking de verstokte harten en de hoogmoed van de menselijke rede misschien nog murw maken. De krachten van de stof, door God ter beschikking gesteld van het menselijk vernuft, kunnen en moeten een zegen zijn, het ligt aan de mens zelf, wanneer zij hem ten verderve voeren. Ontzaglijk is de verantwoordelijkheid, die de machthebbers van deze generatie hebben te dragen. Het woord van Hamlet „to be or not to be, that is the question" stelt in de simpelste vorm het dilemma, waarvoor de wereld van vandaag en morgen zich ziet geplaatst.

LAATSTE NIEUWS

VERSCHRIKKELIJKE AUTO-ONGELUK IN PERU

Lima. — In Noord-Peru is een vrachtauto in een ravijn gestort waardoor 33 personen werden gedood, en zes ernstig werden verwond.

Het schijnt dat het ongeluk gebeurde doordat de remmen van de vrachtwagen weigerden.

Recht tot het Hart

— Fortuna maakt vele grapjes en daarmee is veel verklaard wat men niet begrijpt.

Geweten van Russische geheime agent begon op tijd te spreken

Bonn. — Een kapitein van de M.V.D. Khokhlof (de geheime dienst van het Russische ministerie van binnenlandse zaken), die was opgeleid om een lid van een Wit-Russische organisaties in Frankfort te vermoorden, heeft zich aan de Amerikanen overgegeven in plaats van zijn missie te volvoeren. De Amerikaanse Hoge Commissie bracht hem voor op een persconferentie met nog twee Oostduitsers, die met eenzelfde missie belast waren. De persconferentie, die gehouden werd in de vergaderzaal van de Amerikaanse Hoge Commissie, werd bijgewoond door ongeveer 200 journalisten, terwijl televisie-camera's en radio-microfoons het verloop volgden. Alle toegangen naar de zaal waren door Amerikaanse mariniers afgezet. Tientallen auto's met internationale nummerplaten stonden buiten het gebouw geparkeerd.

Een functionnaris van de Hoge Commissie, J. MacDermott, die de persconferentie opende, zeide, dat de drie mannen na hun overgave een „omstandig" rapport van hun bedrijvigheid hadden gegeven alsook inlichtingen van algemene aard over de bedrijvigheid van de M.V.D. De Russische officier gaf de Amerikaanse geheime dienst exacte bijzonderheden omtrent wijzigingen in de Russische geheime politie (M.V.D.) en in de Sovjet-Unie na de dood van Stalin en de terechtstelling van Lavrenti Beria, gewezen minister van binnenlandse zaken. Zijn gegevens bevatten ook bijzonderheden over de moord op Leon Trotzky in Mexico. De inlichtingen, die de Rus verstrekte, waren aanleiding tot een onderzoek door leden van de Amerikaanse geheime dienst over de gehele wereld.

De „Operatie-Rijn", die Khokhlof moest uitvoeren, zou hebben moeten eindigen met de moord op de Wit-Rus Okolovitsj.

Khokhlof, die in het Russisch sprak, vertelde, dat, toen hij instructie kreeg om Okolovitsj te vermoorden, hij een „afschuwelijke tijd" doormaakte. Hij wendde zich tot zijn vrouw. Deze zeide: „Als deze man gedood wordt, ben jij de moordenaar. Als dat gebeurt, heb je geen vrouw of kind meer. Ik kan niet de vrouw zijn van iemand, die een moordenaar is. Ik kan niet toestaan, dat jij de vader van mijn kind blijft."

Khokhlof vroeg haar ,of zij besefte, wat haar te wachten stond, indien hij naar het Westen uitweek. Dat wist zij. Maar het bracht haar niet van haar besluit af. Toen nam Khokhlof een beslissing. Zijn 32-jarige vrouw, Yanina, en hun zoon van twee jaar verbleven in een dorp nabij Moskou, toen hij hen voor het laatst zag. Zijn vrouw noemde Khokhlof een prachtig mens, die hem geholpen had „te begrijpen dat er in deze wereld nog zoiets bestaat als fatsoen". Hij verzocht met klem om zijn geval aan de wereldopinie kenbaar te maken, want deze was „de enige macht, die nog resteert, waardoor ik mijn vrouw en kind kan redden".

Van Amerikaanse zijde te Bonn wordt vernomen dat de onthullingen van de kapitein van de NWD Klokhlof diepe indruk hebben gemaakt op de Britse autoriteiten.

Khokhlof schijnt verklaard te hebben dat er een directe band bestaat tussen het plan om Okolowitsj te vermoorden en de ontvoering van Troessjnowitsj en de pogingen om mevrouw Petrof uit Australië weg te voeren.

Deze gebeurtenissen maken namelijk deel uit van een plan tot vernietiging van de NTS en andere bevrijdingsorganisaties.

Khokhlof vertelde dat in Russische laboratoria niet alleen geheime wapenen maar ook verdovende middelen en vergiften worden bereid, die door de agenten van de Sowjet-Unie worden gebruikt.

Hij vertelde nog dat zijn vrouw en zoontje in de omgeving van Moskou waren toen hij hen voor het laatst zag. Omtrent de moeilijkheden die zich plotseling voordeden, waardoor het hem niet is gelukt zijn vrouw en zoontje in veiligheid te brengen, zijn geen nadere mededelingen gedaan.

Kapitein van Deun met pensioen

Amsterdam. — Na bijna 44 jaar de wereldzeeën te hebben bevaren, is kapitein N.F.M. van Deun, gezagvoerder bij de K.N.S.M., met pensioen gegaan. Na zijn opleiding op de „Zeehond" maakte hij zijn eerste reis als lichtmatroos op de „Rhipeus" en verdiende toen tien gulden per maand. Maar hij wist toch zoveel te sparen, dat hij later zijn studie aan de Zeevaart-school kon bekostigen. In 1914 trad hij in dienst van de K.N.S.M. In de oorlog bewees hij belangrijke diensten aan de geallieerde oorlogvoering. Het laatst was hij gezagvoerder op de „Oranjestad", als opvolger van Kap. Hazelhoff, die na zijn heengaan bij de K.N.S.M. tot waterschout te Amsterdam benoemd werd.

België heeft socialistisch-liberale regering

Brussel. — Nadat België gedurende vier jaren een Katholieke regering had is het bestuur thans overgegaan in handen van een regering bestaande uit Liberalen en Socialisten. Het nieuwe kabinet is gisteren avond omstreeks twaalf uur bekend gemaakt. Premier is van Acker (soc.), buitenlandse zaken Spaak (soc.).

In totaal zijn er negen socialisten in het kabinet en zeven liberalen, waarvan zeven Vlamingen, zeven Walen en twee Brusselaars.

Spaak vertegenwoordigt België reeds heden te Parijs op de besprekingen van de NAVO-raad.

Van Acker, die zich als havenarbeider via de vakvereniging heeft opgewerkt tot een vooraanstaand politicus (hij was reeds eerder premier) wordt als een „lauwe" voorstander van de Europese federatieve plannen beschouwd.

Vroegen V.S. schadeloosstelling aan Guatemala?

Guatemala. — De inlichting uit Amerikaanse bron, dat de regering van de Verenigde Staten van de regering van Guatemala 15.850.000 dollar zou eisen als schadeloosstelling voor de onteigening van gronden van de United Fruit Co., heeft levendige reactie in de hoofdstad verwekt. De minister van buitenlandse zaken, Griello, verklaarde op vragen nog geen officiële mededeling te kunnen doen en geen enkel commentaar te kunnen geven, voordat hij kennis van een en ander had genomen. De algemene indruk in politieke kringen is, dat, als deze eis werkelijk gesteld is, de regering van Guatemala haar eenvoudig zal verwerpen in de overweging, dat het „inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een land is".

Radio-station in Guatemala aangevallen

Guatemala. — In Guatemala-stad hebben onbekend gebleven personen een aanval gedaan op het radiostation. Zij droegen maskers en schenen het begrepen te hebben op het programma, dat als titel draagt „Het anti-communistische uur" en dat dagelijks uitgezonden wordt. Apparatuur werd vernield en personen, die zich in de studio bevonden, gemaltraiteerd.

Euphraat stijgt weer onrustbarend

Bagdad. — Het wassen van het water van de Euphraat in de afgelopen vijf dagen heeft gevaar van nieuwe overstromingen doen ontstaan voor de steden en cultuurgronden in Zuid-Irak. Ongeveer vier weken geleden richtte het water van de Tigris en de Dilayan grote schade aan rondom Bagdad. Het nieuwe gevaar concentreert zich hoofdzakelijk rondom Massiyriyah, ongeveer 450 km. ten Noorden van Basra. De toestand aldaar wordt ernstig genoemd. Genietroepen hebben de sluizen in de kanalen geopend om het water een uitlaat te geven naar het Meer van Habbaniyah en andere laaggelegen streken.

Helsinki. — President Paasikivi van Finland heeft de socialist Fagerholm verzocht een nieuwe regering te vormen. Deze heeft de opdracht in beraad genomen.

Een bakje troost doet altijd goed, vooral nadat men zoveel avonturen op zee heeft beleefd. Onze redacteur luistert met intense belangstelling naar schipper Blok's relaas over de Marsbango-wederwaardigheden.

Walcheren herdenkt op feestelijke wijze zijn wederopbouw

(Van onze speciale verslaggever)

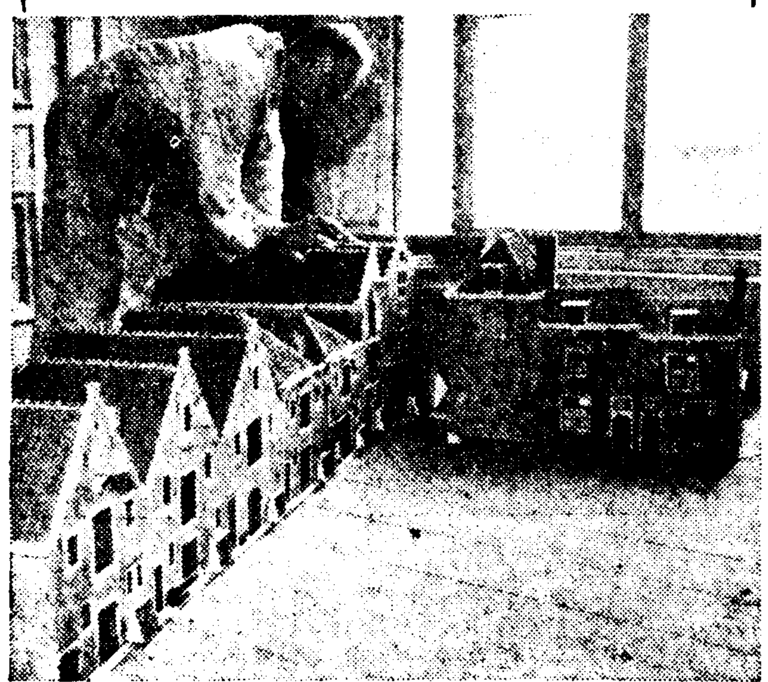
Walcheren gaat dit jaar, onder auspiciën van de Stichting „Nieuw Walcheren", het feit van zijn, allengs voltooide, wederopbouw feestelijk herdenken. Negen jaar na de geforceerde inundatie van het eiland door de Engelse R.A.F. en voor wat Middelburg betreft, dertien jaar nadat de stad door de Duitsers voor een belangrijk gedeelte werd verwoest. De festiviteiten zijn gepland op 24, 25 en 26 Juni aanstaande en de voorbereidingen ertoe verkeren reeds in een vergevorderd stadium, temeer daar men aanvankelijk van plan was de herdenking in 1953 te houden. Na de Februari-ramp kon er echter in dat jaar van feestelijkheden uiteraard geen sprake zijn.

Op Donderdag 24 Juni worden in Middelburg het nieuwe stadspark en het Openluchttheater „Toorenvliedt" officieel geopend en aan het gemeentebestuur van de stad overgedragen. Op die dag wordt tevens het „Gulden Bomen Boek" aan de Commissaris van de Koningin in Zeeland, jhr. mr. A. F. C. de Casembroot, aangeboden. 's Avonds voert de Nederlandse Comedie „Elkerlyck" op.

De grote dag van de herdenking is echter Vrijdag 25 Juni. Dan zal koningin Juliana een bezoek aan Walcheren brengen. 's Morgens bezoekt H.M. de nieuwe R.K. kerk in Middelburg, waarna zij in de Nieuwe Kerk een herdenkings-bijeenkomst bijwoont. De ochtend wordt besloten met een grote parade op de Markt. Aan deze militaire manifestatie, de grootste die tot nu toe in Zeeland werd gehouden, wordt deelgenomen door onderdelen van de Koninklijke Marine, land- en luchtmacht. Een demonstratie van militaire vliegtuigen gaat er aan vooraf. Na de parade opent de Koningin de „Miniatuur Walcheren," een maquette van het eiland op 1:20 van de ware grootte en een oppervlakte omvattend van 7000 vierkante meter. Des middags zal Hare Majesteit op de Middelburgse Markt een groot folkloristisch défilé afnemen, waaraan groeperingen van geheel de Zeeuwse bevolking uit alle delen van de provincie in voor bepaalde streken kenmerkende costuums zullen deelnemen. Wanneer de stoet door de binnenstad is getrokken, zullen op verschillende plaatsen folkloristische spelen en wedstrijden worden gehouden.

Na een rondrit over het eiland te hebben gemaakt zal de Koningin tenslotte aanzitten aan een diner in de Statenzaal van het Stadhuis in Middelburg. De laatste dag van de feestelijkheden Zaterdag 26 Juni is Vlissingen het centrum. Daar zal de KNAC een „Concours d'élégance" voor personenauto's organiseren, is er de aankomst van een Internationale Sterrit. Er is vuurwerk tot slot uiteraard

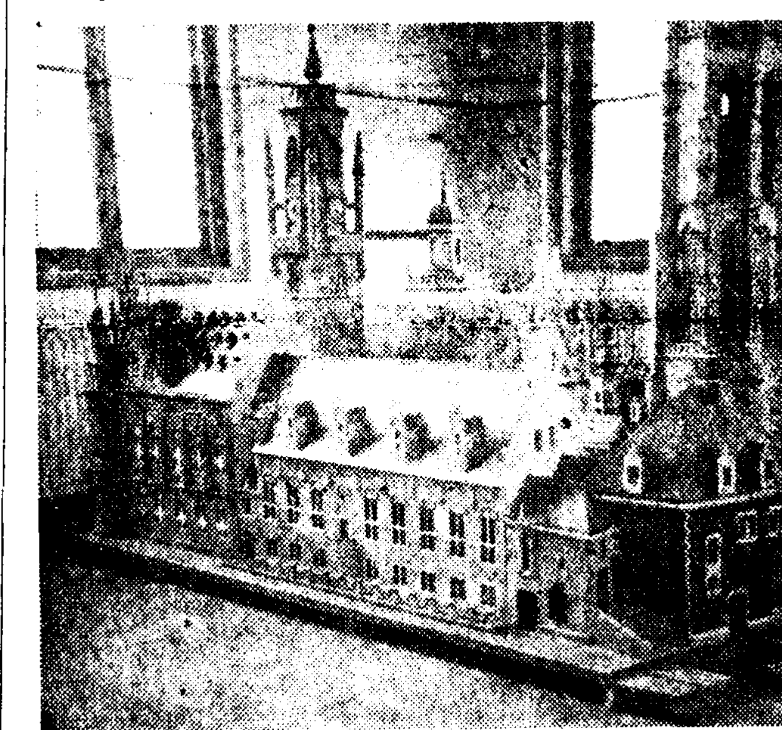
Eiland in miniatuur

Een laatste verfje voor het „dorp".

Veel stelt men zich in Middelburg voor — en niet ten onrechte naar wij menen — van de reeds gereleveerde „Miniatuur Walcheren." Elke stad en elk dorp op het eiland levert zijn eigen bijdrage voor deze maquette. Reeds maanden lang zijn vele, her en der over het eiland verspreide, bewoners, in alle geestdrift bezig met het gewetensvol nabootsen van kenmerkende gebouwen of huizen uit hun gemeente: één op twintig. Wat zich daar op Walcheren in deze dagen aan huisvlijt-talent ontwikkelt — wij hebben het met eigen ogen mogen aanschouwen — is inderdaad verbluffend. Natuurlijk zal men op de maquette een natuurgetrouwe weergave van het beroemde Middelburgse Stadhuis kunnen bewonderen; evenals de „Lange Jan" — compleet met een speciaal in Heiligerlee vervaardigd carillon — en de befaamde abdij. Grote bedrijven, zoals de Vitrite Works, de Koninklijke Maatschappij „De Schelde" en de Nederlandse Spoorwegen verzorgen zelf hun aandeel in de bouw van „Miniatuur Walcheren", waarvoor uit verschillende plaatsen van het land gratis grondstoffen werden aangeboden. De maquette telt in totaal 200 objecten. En alleen al de bekende Dom van Veere weegt 1000 kg. De miniatuurduinen worden beplant met echte duinflora; en voor de overige beplanting zijn 11.000 bomen en heesters en 40.000 bloemplanten nodig: Kortom, het zal alles bedriegelijk echt zijn.

Heel Walcheren leeft mee bij deze bouw van het Miniatuur-eiland. En het lijdt geen twijfel dat heel Walcheren er te zijner tijd met gerechte trots op zal neerzien.

Het Middelburgse stadhuis in miniatuur.

Verkiezingen in Nederland bewezen dat „doorbraak" volledig is stopgezet

's-Gravenhage. — Het anti-revolutionnaire blad „Trouw" zegt naar aanleiding van de uitslag der verkiezingen: „Geen verdere doorbraak". „Een vergelijking van de stemmenpercentages der Kamerverkiezingen met de verkiezingen van gisteren toont aan, dat de practische uitwerking van de doorbraak tot staan kwam".

Ondanks het feit, dat het uiteraard teleurstellend is, dat de A.R. nog een kleinigheid achteruit ging, mag toch de totale uitslag, gezien in het licht van de strijd tegen de doorbraak naar V.V.D.- en P.v.d.A.-zijde bevredigend worden geacht. Een en ander kan slechts leiden en moet ons ook leiden tot volhardend en intensief volhouden aan onze strijd tegen dit grote gevaar aldus „Trouw".

„Het Parool" schrijft onder de titel „Stabilisatie - waakzaamheid": „Het verder terrein winnen van de Partij van de Arbeid, het herstel van de K.V.P. en het verder aftakelen van de communisten acht het blad de voornaamste resultaten dezer verkiezing. Al komt het resultaat na het aanvankelijke herstel der katholieken bij de gemeenteraadsverkiezingen en na de sterke en niet altijd even aantrekkelijke propaganda voor eenheid onder alle katholieken niet geheel onverwacht, de leiding van de K.V.P. zal er zich terecht over verheugen. Ten Zuiden van de Moerdijk en Gelderland won de K.V.P. volgens „Het Parool" van de Partij van de Arbeid, maar al dadelijk springt in het oog, dat de Welteriaanse K.N.P. een veer liet. Opvallend is, dat de liberalen, behalve in Drente, waar zij vooruitgang boekten ten koste van de P.v.d.A., stationnair bleef. Dat zal een tegenvaller zijn voor deze partij, die gewend geraakt is aan een stijgende lijn, aldus „Het Parool".

SOVJETS EISEN GELIJKE VAN CHINA IN GENEVE

Londen. — De Sovjet-Unie heeft in een nota aan de „Westerse Grote Drie" officieel de eis gesteld dat het communistische China bij de komende conferentie te Genève zal worden erkend als gelijke van de „Grote Vier" — aldus het Britse ministerie van buitenlandse zaken.

Rusland wil alweer confereren

Londen. — Rusland heeft de Westelijken gisteren opnieuw verbaasd doen staan door een Britse uitnodiging te aanvaarden om een conferentie over de bestrijding van de verontreiniging van de zee door petroleumproducten aan te nemen. De conferentie begint aanstaande Maandag. Engeland heeft de conferentie georganiseerd, om de petroleumafval de Britse stranden verontreinigt en vele waterdieren doet omkomen. De conferentie wordt onder andere bijgewoond door de Verenigde Staten, Brazilië, Canada, Ceylon, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland en Venezuela.

Op Uw aanstekelijke glimlach

Molotov zag comedie francaise

Parijs. — De Franse bladen gaven dezer dagen uitgebreid verslag van het onverwachte bezoek, dat de Sovjet-Russische premier, Malenkov, bracht aan de voorstelling van Molières „Le bourgeois gentilhomme" door een groep van de Comédie Française te Moskou. Louis Seigner, een der oudere leden van het toneelgezelschap, vertelde aan de journalisten, dat er reeds voor de twaalfde maal gehaald was, toen een vice-minister voor cultuur de spelers op het toneel kwam verzoeken hem te volgen naar een kleedkamer, die vol mensen was en waar inderhaast een bar werd ingericht. Daar waren Malenkov, Molotov, Kroestsjev, Vorosjilov en Boelganin aanwezig.

„Malenkov klopte ons op de rug, stopte chocolade en andere lekkernijen in onze zakken en gaf een van ons nog een grote doos chocolade 'voor de kinderen' thuis", zo vertelde Seigner. Er werden vele dronken uitgebracht op de „vooruitstrevende kunst", de „vooruitstrevende cultuur", op de vriendschap en op Molière. Molotov bracht een dronk uit op madame Béatrice Bretty, de veterane van het Franse toneel, met de woorden: „Op uw aanstekelijke glimlach!"

Russische geheime agenten blijven deserteren

Washington. — Volgens James Reston van de „New York Times" gelooft men in de Amerikaanse hoofdstad, dat de Sovjet-Unie ernstige moeilijkheden heeft met haar geheime agenten in het buitenland. Behalve de desertie van een der voornaamste agenten in Japan, Rastworof, in Januari en het recente geval-Petrof, bestaan er nog andere gevallen, welke nog niet zijn gepubliceerd. Er worden meer deserties verwacht en er worden plannen gemaakt om leden van de Russische geheime, dienst in het Westen op eervolle voorwaarden asyl te verlenen, aldus Reston.

P.v.d.A. krijgt een zetel minder

's-Gravenhage. — Er is een wijziging gekomen in het aantal zetels voor de Provinciale Staten: de P.v.d.A., krijgt een zetel minder, dus 180, en de V.V.D. krijgt er één meer, dus 50.

Terug in veilige haven

De aankomst van de „Marsbango" werd hedenmorgen door velen gade geslagen. De gebeurtenis van het vissersscheepje heeft dan ook heel wat verontwaardiging gewekt in de Nederlandse Antillen. Zichtbaar opgelucht ziet men hier enkele leden der bemanning van de Scheveningen. Het schip meerde langszij de „Noordzee", het ander Scheveningse vissersbootje

Congres Volksgezondheid geopend

Wit-Gele Kruis torst de hitte van de dag

(Van onze redacteur)

Willemstad. — Gisteravond heeft de wnd. gouverneur, mr. F. v.d. Valk, in het Radulphuscollege het Congres voor Volksgezondheid geopend. Dit Congres vormt een onderdeel van het wel zeer rijk gevarieerd programma, dat „Het Wit-Gele Kruis" ter gelegenheid van haar koperen bestaan, op touw heeft gezet. En het Congres is zeker niet het minst belangrijke onderdeel van de feestviering, ook al doet zij naar buiten minder spectaculair aan. Op de eerste Congresavond spraken dr v.d. Hoeven, wnd Inspecteur van de Volksgezondheid in de Nederlandse Antillen en dr. G.F. J.M. Bär, orthopaed-chirurg, directeur van de St. Maartenskliniek te Nijmegen mede ook namens het Wit Gele Kruis in Nederland.

Het was jammer dat van de zijde van het publiek en gouvernementskringen zulk een droeve belangstelling bestond. Dit mocht niet verhinderen, dat de avond van gisteren er een was vol diepe zin en betekenis. Een avond, waarop met voldoening en gerechtvaardigde trots kon worden teruggeblikt naar hetgeen tot nu toe is bereikt. En dat is veel. Het passeren van de feest mijlpaal krijgt buitendien nog een zinrijkere betekenis, indien men als onbetwistbaar mag aannemen, dat het werk werd verricht door lieden, die hun vrije tijd om niet tellen en de onwaarachtige onbaatzuchtigheid in vlag voeren. In deze geest hebben de verschillende sprekers het Wit Gele Kruis gecomplimenteerd en hun beste wensen uitgesproken voor een verdere bloei dat slechts land en bevolking tot zegen zou kunnen strekken.

Namens het Hoofdbestuur sprak de heer L.J. Strooij woorden van welkom tot de aanwezigen, waarbij hij in het bijzonder hartelijk welkom heette de diverse sprekers, alsmede dr Berkenveld, die het Surinaamse Wit Gele Kruis vertegenwoordigde. Spr. deelde mede, dat gelukwensen waren binnengekomen van de H.E. Pater Vicaris M. Holterman (P. Rico), de paters Erkamp (S. Nicolaas), de Barbanson (St. Maarten) en zuster Hoppner.

Hierna hield de heer E. v.d. Laarschot, voorzitter, een resumé van het Wit Gele Kruiswerk in de Nederlandse Antillen. Spr. bestempelde het W.G. Kruis als een zuiver Antilliaanse instelling, want 12½ jaar geleden werd het initiatief geboren een Wit Gele Kruis op te richten toen contact met het moederland door de oorlog onmogelijk was.

Na een overzicht gegeven te hebben van wat het W.G.K. reeds tot stand heeft gebracht, merkte spr. op, dat het mogelijk en noodzakelijk moet zijn tot een harmonieuze samenwerking te geraken met de overheid.

Spr. liet een waarschuwend geluid horen, dat het niet zo moet zijn, dat men het particulier initiatief perst in het harnas van het financiële keurslijf. Men betrachte vooral de soepelheid, instede al te rigoureus op te treden, aldus besloot de heer v.d. Laarschot zijn toespraak.

Rede v.d. Valk

De heer v.d. Valk schetste het Congres voor Volksgezondheid als een voornaam onderdeel van de feestviering van het W.G.K., nademaal bedoeld Congres het werk van het W.G. Kruis behandelt.

Sprekende over het W.G.K., zei de heer v.d. Valk dat deze organisatie gerangschikt dient te worden onder de werkers van het eerste uur, die bereid zijn de hitte van de ganse dag te dragen.

Dit werk heeft dit zeer bijzondere, dat het de wetenschap, als dienende functie, die echter in zich tendeert naar een zekere mate van zelfgenoegzaamheid, in waarlijk goede zin socialiseert; dat het de wetenschap, die krachtens een weliswaar begrijpelijke gerichtheid van haar belangstelling, nochtans mocht tekort schieten door een te grote mate van zelfbeschouwing, door plaatsing van die belangstelling in een breed maatschappelijk vlak, als het ware naar buiten keert en aldus het dienende karakter van haar functie sauveert. Dat het de wetenschap omzet in de hoogste sociale vorm, die wij kennen, de naastenliefde.

Deze wisselwerking is een zeer gelukkige en zeer vruchtbare, want geen wetenschap ontplooit zich ten volle, bij gebrek aan innerlijke bewogenheid, tenzij gevoed door een buiten haar strikt eigen terrein gelegen belangstelling en voortgedreven door een elders ontspringende drijfveer, dit is: met een doelstelling, welke de dienstbaarheid aan anderen omvat. En geen werk als dat van het W.G.K. is, in zijn nuttig effect, op zijn beurt meer afhankelijk van de vruchten der wetenschap, aan welks bron het zelve zo waardevolle levenssappen toevoert.

Spr. achtte het een gelukkig initiatief van het Wit-Gele Kruis om, bij de herdenking van haar 12½ jarig jubileum, de wisselwerking en onderlinge afhankelijkheid, in erkentelijkheid aan de medische wetenschap in het licht te stellen door het houden van een Congres voor Volksgezondheid.

Vervolgens richtte spr. woorden van hartelijke gelukwens met het vele en waardevolle dat door het W.G.K. bereikt en gewrocht werd.

„Wij allen, die ons met U de dag van heden verheugen, hebben diep respect voor wat tot nu toe door U, met niet minder hevige dan bewonderenswaardige inspanning werd tot stand gebracht. Ik behoef dit alles niet te herhalen, het is overbekend. Het werk der consultatie-bureaux, van de gezinszorg, voor de gebrekkige kinderen, het stáát en noch U noch ons zal het ontvallen. Zij, die 12½ jaar geleden het penible doch enthousiaste initiatief daartoe namen, zowel als degenen, die er nadien hun onvermoeide krachten aan gaven, kunnen daarop met grote tevredenheid terugzien en er de bevestiging in vinden van het woord, dat met onnavolgbare diepte, in het begin van onze jaartelling werd neergeschreven: „liefde overwint alles", aldus de heer v.d. Valk, die er op wees, dat nog veel te doen is.

Spr. was er van overtuigd, dat de hulp van onze Gemeenschap niet zal worden onthouden.

„Het besef van Uw onmisbaarheid breekt zich steeds verder baan. En tevens het inzicht, dat — hoe voortreffelijk Uw voorzieningen zijn — de doeltreffendheid daarvan slechts verdere volmaking kan erlangen indien de volksgezondheid uiteindelijk wordt gedragen door het volk zelf, in het besef van wat daartoe dient te geschieden en wat daartoe moet worden nagelaten. Ook in dit opzicht behoort de geneeskunde en de zorg voor de volksgezondheid in gezonde zin te worden tot een sociale verworvenheid. In het bijzonder hiertoe kan het werk van het Wit-Gele Kruis in de Nederlandse Antillen nog enorm veel bijdragen. Het is niet de gemakkelijkste zijde van dit veelomvattende werk. Het doen ingang vinden van dat besef en voornamelijk het doen handelen daarnaar, behoort welhaast tot het moeilijkste deel daarvan, maar tevens tot het meest dankbare, wijl meest effectieve".

Dat het Wit-Gele Kruis een eminent deskundige als Dr Bär bereid heeft gevonden om dit Congres voor Volksgezondheid zijn inspirerende medewerking te verlenen, achtte spr. een gelukwens waard en hij dankte dr Bär, die een groot deel van zijn vacantie in dienst van dit Congres heeft willen stellen.

Dat Dr. van Romondt Inspecteur van de Volksgezondheid, in de Nederlandse Antillen, niet in staat was het woord te voeren, doch het uitspreken van zijn redevoering aan Dr. van der Hoeven, die daartoe terstond bereid was, moest overlaten, speet spr. zeer, temeer omdat zijn medewerking in persoon aan dit Congres der gezondheid, hem juist om redenen van gezondheid niet mogelijk was. Tenslotte hoopte spr., dat de organisatie van dit Congres een belangrijke stap zou mogen zijn op de weg, welke nog voor ons open ligt.

De overtuiging, dat het noodzakelijk is elkander bij te staan om alzo het welzijn van allen, met inbegrip van zichzelf, te dienen, wordt aldus gelouterd en verleent diepere zin aan de sociale taak der geneeskunde. Daardoor ook wordt zij uitgeheven boven het intellect, in de orde der caritas, die in Gods bestel niet slechts voor de gemeenschap nuttig en noodzakelijk, maar tevens voor elk individu naast maatschappelijke plicht ook tot een deugd wordt. Het wilde spr. dan ook voorkomen dat éëns — met nauwelijks naspeurlijke diepte — deze gedachte omvat werd met een even nuttig als gebiedend woord, dat in staat is de wereld te regeren: „Hebt Uw naaste lief gelijk Uzelf". In deze geest verklaarde mr. v.d. Valk het Congres voor geopend.

Rede dr v.d. Hoeven

Hierna las de wnd. inspecteur van de Volksgezondheid, dr v.d. Hoeven de rede op van dr E. v. Romondt. Sprekende over de gezondheidszorg op de Nederlandse Antillen ging hij in op de begrippen ziekte en gezondheid om te komen tot de moderne sociale gezondheidszorg, welke te onderscheiden is in de preventieve geneeskunde, de gezondheidscontrôle-dienst op de scholen en die der grote bedrijven.

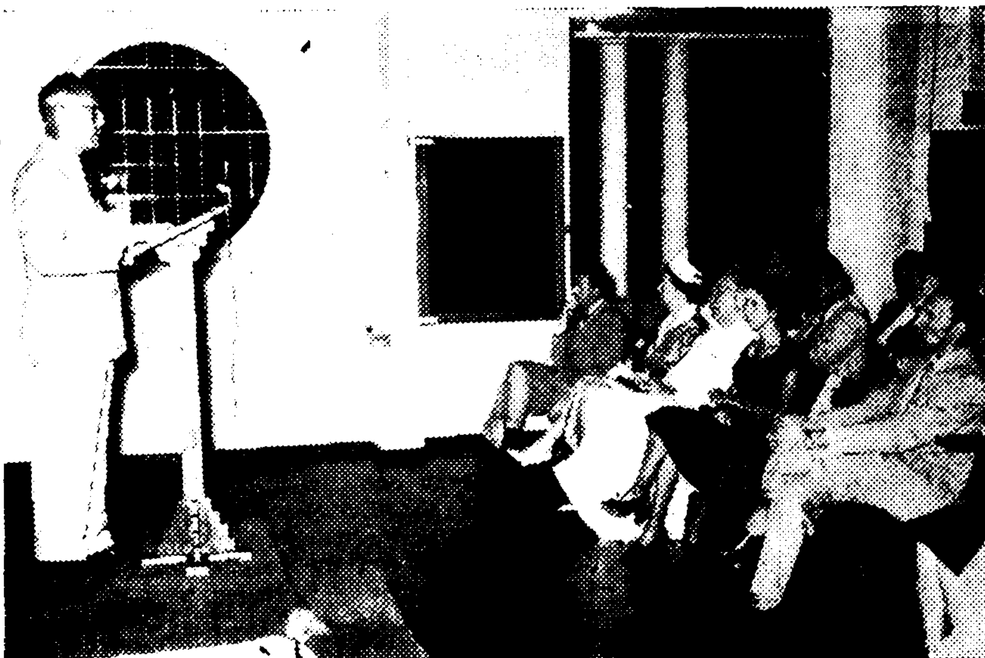
Spr. merkte op, dat het verkeerd zou zijn uit het lage sterftecijfer — dat in de Antillen lager is dan in de omringende landen — dat er niets meer te wensen over zou zijn.

Het gaat er niet om hoe lang men leeft, maar hóé men leeft. Spr. ontvouwde daarbij verschillende treffende voorbeelden om aan te tonen, dat de sociale geneeskunde het accent verlegt van de individu naar de groep, waarbij ook andere factoren dan de gezondheid alleen een min of meer belangrijke rol spelen. Spr. vroeg zich af of de sociale geneeskunde voor de Antillen te kostbaar zou zijn. De sociale geneeskunde is nog een jonge tak aan de boom der medische wetenschappen en heeft daarom de vleugels niet genoeg kunnen uitslaan, doch spr. zag een kentering ten goede.

De heer v.d. Hoeven voerde aan, dat de sociale geneeskunde van de overheid wel pover afsteekt bij die van de grote bedrijven, hoeveel arbeidsdagen zijn al niet verloren gegaan? De vraag of de overheid alleen de sociale geneeskunde in de practijk moest brengen, meende spr. te moeten ontkennen.

In dit verband wees hij op het vele werk, dat door het particulier initiatief, belichaamd in het Wit Gele Kruis, in deze werd verricht. Hij noemde het verheugend, dat het W.G.K. een dergelijk congres heeft durven organiseren. Het is een goede gedachte geweest dit te doen, omdat de belangrijke punten de gezondheid van ons volk rakende, in de meest uitgebreide zin onder de schijnwerpers kan worden geplaatst.

(Vervolg: zie pag. 4)

De heer E. van de Laarschot, voorzitter van het Wit-Gele Kruis hield een kort resumé van wat genoemde vereniging in de afgelopen twaalf en half jaar tot stand heeft weten te brengen. Deze foto werd genomen in de aula van het Radulphus College, waar gisteravond het congres voor volksgezondheid door de wnd. Gouverneur, Mr. F. van der Valk werd geopend.

Journalistiek nieuwe stijl!

Wij schreven dezer dagen over de olijke directioneel-redactionele mededeling van het Antilliaanse blad „Beurs-Today", dat zijn lezers, willen zij „volledig ingelicht worden", zich à raison van ƒ 4.50 per maand op dit blad behoren te abonneren.

Wij maakten daarbij de (toch nuchtere) opmerking, dat er op de Antillen heel wat goedkopere bladen zijn. Maar soit! Er zijn nu eenmaal mensen, die vijand van hun geld zijn. En die moeten hun kans ook krijgen.

Wat wij nu echter aardig vinden, is, dat de leiding van genoemde journalistieke Siamese tweeling met ons gaat polemiseren **per advertentie**. Dat is waarlijk iets nieuws en geen enkel ander Antilliaans blad heeft het tot nu toe tot deze originaliteit gebracht. En wat lezen wij in de annonce van het avondblad? Dit: Welke krant levert U voor ƒ 2.50 per maand, 5 dagen per week 8 pagina's (maar op Maandag, sorry, slechts 4 pagina's!) boeiend nieuws? Alleen: De Beurs!

Kijk, kijk, zeggen wij. Gaat onze collega „Beurs-Today" per advertentie recht zetten, wat hij zich per redactionele mededeling in een onbewaakt ogenblik liet ontvallen? Want daar lazen wij toch, dat Beurs & Today elkaars complementen zijn en dat men pas volledig is ingelicht, als men beide edities leest en daarvoor dubbel abonnementsgeld betaalt!!

Hiermede hebben wij de eer onze Parochianen en allen die op een of andere wijze hebben bijgedragen aan de tot standkoming van onze glas in lood ramen en ons hoofdaltaar, uit te nodigen tot bijwonen van een Plechtige H. Mis van Dankbaarheid, welke op Zondag 25 April a.s. om 9 uur v.m. zal worden opgedragen in onze Parochiekerk van Pietermaai.

P. fr. CH. VAN DER LOOY
PASTOOR

Jubilerende OGEM feestte op Chobolobo

Willemstad. — Het zilveren jubileum van de O.G.E.M. is gisteravond gevierd met een cocktailparty op Chobolobo. „Tout Curaçao" kwam, feestelijk uitgedost, de directie van de O.G.E.M. de hand drukken en complimenteren met deze heugelijke gebeurtenis. Het was zó druk in Chobolobo's lusthof, dat uit alle hoeken stoeltjes moesten aangedragen worden en er geen plaats onbezet bleef.

Het eilandsbestuur was vertegenwoordigd door Gezaghebber Gorsira en Gedeputeerde Sprockel. Oud-landsminister J. H. Sprockel, leden van de Staten, de Eilandsraad, de rechterlijke macht, de Marine, de grote maatschappijen (ir H. ter Meulen van de CPIM, de heer M. Koster van de KLM, de heer R. J. Mesney van de Mijnmaatschappij Curaçao, enz., enz.) en tutti quanti bevolkten de illustere prielen van het weer zo gezellige Chobolobo.

De dansvloer liep na een eerste aarzeling stampvol en er heerste de gehele avond een geanimeerde stemming. Daartoe droeg overigens in niet geringe mate bij de goed georganiseerde prettige bediening en het rijkelijk aangerechte buffet, dat de aanwezigen later op de avond tot een culunaire processie noopte.

Onnodig te zeggen, dat de zalen in ware bloementuinen herschapen waren door de tientallen waarlijk weelderige bloemstukken, waarmede Curaçao de jubilerende O.G.E.M. had vereerd.

Een geslaagde stijlvolle partij, waarop de feestende „Gas Maatschappij" met genoegen kan terugzien.

Tijdens de receptie op Chobolobo gisteravond gehouden door de O.G.E.M. werd deze foto gemaakt. De Directeur van de O.G.E.M. aan de bankettafel met de dames J.A. Correa en Sarah Maduro.

HERACLIO HENRIQUEZ IN RTC DELEGATIE

Willemstad. — In verband met het feit, dat de heer Ph. C. Henriquez geen deel meer uit kan maken van de Antilliaanse RTC-delegatie, is het de bedoeling om de heer Heraclio Henriquez in zijn plaats te benoemen.

BEVREDIGENDE BELANGSTELLING FILMFESTIVAL

Willemstad. — Na de vertoging van het eerste programma, richtte Prof. Gaston Diehl enkele woorden tot de aanwezigen.

Professor Diehl verklaarde, verheugd te zijn, dat het Filmfestival, georganiseerd door het Comité ter Bevordering van de Wetenschappen en de Filmliga, tot nu toe een succes is geweest. De heer Hermans richtte zich eveneens in enkele woorden tot het bestuur van het theater Asiento, dat hij hartelijk dank zegde voor de ondervonden medewerking, evenals het V.G.K.S., de Filmliga, Prof. Diehl, die het mogelijk gemaakt heeft om een Filmfestival te houden, en niet te vergeten de Gezaghebber van Curaçao.

Verder dankte de heer Hermans alle personen, die door het een of ander het slagen van ht Festival een feit gemaakt hebben. De medewerking werd — naar spr. mededeelde — zeer geapprecieerd.

DR BAR VOOR ROTARY

Willemstad. — Gisteren heeft dr Bär, die zoals bekend in verband met het 12 1/2-jarig bestaansfeest van het Wit-Gele Kruis op ons eiland vertoeft, een spreekbeurt vervuld voor de leden van de Rotary alhier, in Hotel Americano.

Bloemenhulde voor Mevr. v.d. Laarschot

Willemstad. — Tijdens het Congres voor Volksgezondheid werd mevr. v.d. Laarschot door het Hoofdbestuur van het W.G.K. hartelijk gehuldigd. Tot haar werden door de heer Strooij hartelijke woorden gesproken en er werden bloemen overhandigd, omdat de vele verdiensten van haar echtgenoot niet mogelijk zouden zijn zonder de bijstand en steun van mevr. v.d. Laarschot.

De woorden van de heer Strooy, hoewel badinerend van toon, waren alleszins op hun plaats en daalden verdiend neer op het hoofd van mevr. v.d. Laarschot, die achter de schermen de stuwende kracht is van het Wit-Gele Kruis-werk.

Het is goed dat, nu het WGK zijn koperen bestaan viert, deze sympahieke vrouw — hoewel zij wars is van openlijk vertoon — op het ere gestoelte geplaatst werd.

GASTEN AAN BOORD

W'stad. — Aan boord van „De Zeven Provinciën" bevinden zich twee gasten: de heer De Visser, radio-verslaggever van de N.C.R.V., en de heer J. Meine Jansen, die aan boord en in de verschillende havens, die aangedaan worden, zich bezig houdt met schilderen. De heer Meine Jansen heeft aan boord een aantal schilderijen, die gedurende het verblijf van de kruiser alhier zullen worden tentoongesteld.

Het ligt in de bedoeling, dat een deputatie van de bemanning van het schip deelneemt aan de grote parade van de Koninginnedag. Nadere bijzonderheden omtrent het programma zullen nog worden bekend gemaakt (Marvo).

FILMFESTIVAL

Willemstad. — Hedenavond draait in de JPF-club het zesde programma van het Filmfestival, een programma van Amerikaanse kleurenfilms over de kunst. De aanvang is gesteld op 20 uur.

Vertoond worden: **„Reflexions"**, een abstracte film van James Davis.

„Conspiration in Kyoto", vervaardigd door de Universiteit van Indiana over Japanse schilderkunst in de 12e en 13e eeuw.

„Color Dances", een abstracte film van James Davis.

„Quetzalcoatl", vervaardigd voor de Universiteit van South Carolina over de cultuur van de Azteken.

„The Raven", een film van Lewis Jacobs, waarin aan de hand van Gustave Doré's werk het gedicht van Edgar Allen Poe wordt uitgebeeld en tenslotte **„The work of Calder"**, vervaardigd door Bugess Meredith voor het Museum of Modern Arts.

WEER STEEKPARTIJ OP CURACAO

Willemstad. — Weer zijn er slachtoffers gevallen van een liefdesdrama. In de Pieterszsteeg (Otrabanda) heeft gistermiddag om tien voor drie een steekpartij plaats gehad, waarbij de 24-jarige M.M. zijn vriendin C., oud 21 jaar, met een mes krachtig in de maag stak. Waarschijnlijk vond hij hierna zijn leven waardeloos, want na de daad nam hij blauwzuur tot zich. Vermoedelijk door de pijn gedreven is hij zelf naar het Hospitaal gegaan. Het meisje werd eveneens naar het Hospitaal overgebracht.

Nader vernemen wij, dat de toestand van M.M. iets beter was. Het meisje C. bleek reeds buiten levensgevaar te zijn. Omtrent de latere gevolgen van het innemen van blauwzuur is niet veel te zeggen.

DR ARIAS NAAR EUROPA

Willemstad. — De Consul-Generaal van Colombia, Dr Cardola Arias, is hedenmorgen met het Holland-vliegtuig naar Nederland vertrokken. Hij verbleef eerst een nacht in Barranquilla. Dr Arias' reis naar Europa houdt geen verband met zijn ambt, hij is met verlof.

DR VAN ROMONDT MET ZIEKENVERLOF

Willemstad. — Dr E. van Romondt is gisteren met de „Lucania" naar Europa vertrokken. De physieke toestand van dr Van Romondt maakt een verblijf in koelere streken noodzakelijk. Dr Van Romondt zal gedurende 6 maanden afwezig zijn. Wij wensen hem een spoedig en algeheel herstel toe.

HET VERKEER

Willemstad. — Er waren gisteren drie lichte aanrijdingen.

PROF. DIEHL VOOR DE CUROM

Willemstad. — Hedenavond zal na de nieuwsuitzending in het Papiamento (19 uur) prof. Gastohn Diehl voor de radio spreken in het Spaans.

VERSTEKELING.

Willemstad. — Aan boord van de „Apikia" was een verstekeling van Buenes Aires afkomstik meegekomen. Aan boord werd hij in verzekerde bewaring gesteld. Hij moest met het schip weer doorreizen.

DE LASALLE JUNIOREN NAAR CURACAO.

De Juniorenploeg van Lasalle zal Zaterdagmiddag onder leiding van enige frères naar Curaçao vertrekken teneinde aldaar enige wedstrijden te spelen tegen Curaçaose juniorenelftallen.

Maandagmorgen zullen de jongens weer per K.L.M. op Aruba terugkeren. Wij wensen hen goede reis, veel succes en hopi plezier.

CONTACT GEZOCHT

Willemstad. — Het Bestuurscollege heeft contact gezocht met Minuor om in de vacature, die ontstaan is door het vertrek van de financieel deskundige de heer Nuyten te kunnen voorzien.

De bedoeling is om de opvolger van de heer Nuyten voor een tijdsduur van 5 jaar te contracteren. Gedurende de tijd, waarin de vacature onvervuld blijft is, gelijk wij reeds meldden, drs M. Leito met de leiding van de Financiële Administratie van het Eilandsgebied Curaçao belast.

OM DE „CHESTERFIELD" WISSELBEKER

Willemstad. — Op Zondag a.s. vangt het Chesterfield voetbaltournooi aan om de Chesterfield-wisselbeker op het Willemstad-terrein.

10 — 11.05 uur: Curaçaosche Courant (bekerhouder) — Inspectie der Belastingen (Winnaar A); 11.15 — 12.30 uur: Spritzer & Fuhrmann — Van Wilpen (Winnaar B); 12.30 — 13.35 uur: Palais Oriental — C.T.C. (Winnaar C); 13.45 — 14.50 uur: Winnaar A — Winnaar C; (Winnaar D); 16 — 17.40 uur: Winnaar B — Winnaar D (Finale). Winnaar B is vrijgeloot.

ARUBA

Erwin Labega gehuldigd

Oranjestad. — De heer Erwin Labega, wd. chef van de Radiodienst op Aruba is eergisteren i.v.m. zijn 25-jarige trouwe dienst gehuldigd. Namens het B. C. was de heer L. C. M. Kerstens aanwezig. In de toespraak tot de jubilaris zei de heer R. van Haaren, directeur van de Radiodienst, dat Erwin met zijn beide broers een waar driemanschap vormde.

De oudste, Fred, heeft de Radiodienst van het begin meegemaakt en telt reeds veertig dienstjaren. De tweede, Leonarus, werd het vorig jaar gehuldigd en nu is Erwin aan de beurt. De gebroeders Labega onderscheiden zich niet slechts door hun aantal dienstjaren, doch bovenal door hun doorzettingsvermogen en hun nooit verflauwde ijver en toewijding. Zij zijn dan ook van telegrafist opgeklommen tot verantwoordelijke posities. Spreker kende de jubilaris meer dan twintig jaren en het was spr. een grote voldoening hem thans als directeur van dit bedrijf te mogen huldigen. Hij heeft hem in deze twintig jaar leren kennen als iemand die niet tevreden is met goed werk, zolang er nog uitstekend werk te verrichten viel. Hij was er dan ook van overtuigd, dat de heer Labega zijn functie als wd. Chef met de grootste nauwgezetheid zal uitoefenen. Na de jubilaris van harte te hebben gelukgewenst, overhandigde de directeur hem een brief van de Landsregering, waarin dank gebracht werd voor de ijver en toewijding van de afgelopen jaren. Namens Landsminister J. Pauw persoonlijk brengt hij ook nog de gelukwensen en dank over. De heer Pauw, kon, zeer tot zijn spijt, niet aanwzig zijn, daar drukke werkzaamheden hem elders vast hielden. Een hoogtepunt vormde wel de overhandiging van het landsbesluuit, waarin de heer Labega een gratificatie werd toegekend en namens het personeel een fraai fototoestel. Met een „Lang zal hij leven" werd de plectigheid besloten. Bij de vele gelukwensen voegen wij nog gaarne de onze.

AANBESTEDING TELEFOONCENTRALE

Oranjestad. — De aanbesteding voor de bouw van magazijnen en kantoorgebouw ten behoeve van de Telefoondienst verliep alsvolgt: Petrona & Croes ƒ 44.000.—, Ortiz & Gonzalez ƒ 44.136.—, H. Tromp ƒ 46.600.—, Aruba Bouw Mij. ƒ 58.670.— en Bohama ƒ 59.850.—.

Nederlandse belangstelling voor de Antillen

Het Antilliaanse spreekuur op de Jaarbeurs een succes ★ Mr. A.A.M. Struycken en de gouverneur van Suriname in Den Haag ★ „De Tijd" over Sticusa en C.C.C. ★ Madurodam heropend ★ Op Avifauna dansen op Zondag verboden ★ Dokkum vraagt de aandacht

De Nederlandse Antillen stonden hier in de afgelopen week alleszins in de belangstelling. Het zakenleven, dat over het geheel genomen op het ogenblik een bloeiperiode doormaakt in Nederland, begint langzaam maar zeker interesse te tonen voor eventuele vestigingen in de Caraibische wereld. Pogingen, de laatste tijd door Curaçao en Aruba ondernomen, om industrieën aan te trekken, ontmoeten hier te landen, naar het schijnt verheugende interesse. Dàt de Nederlandse zakenman de Nederlandse Antillen in zijn plannen en berekeningen begint op te nemen, blijkt ook uit de grote belangstelling, die op de jongste Jaarbeurs te Utrecht — een beurs, waar het zeer levendig toeging en waar uitstekende zaken zijn gedaan — bestond voor het spreekuur van de vertegenwoordiger der Bovenen Benedenwinden. Trouwens, de delegatie van geinteresseerden uit de Nederlandse Antillen, die de Jaarbeurs bezocht, is een alleszins hartelijke ontvangst ten deel gevallen en men heeft geen poging nagelaten de leden alles te tonen, waar zij interesse voor hadden.

De pers wijdde een opvallende aandacht aan Antilliaanse problemen en gebeurtenissen, al is het waarschijnlijk, dat de feiten zelve hiertoe mede aanleiding geven. Daar waren allereerst de berichten over de — met een zekere geheimzinnigheid omgeven — besprekingen, die de gouverneurs van de Nederlandse Antillen, mr. A.A.M. Struycken, en van Suriname, mr. J. Klaasesz, momenteel in Den Haag met minister Kernkamp en andere leden van de regering voeren, besprekingen, die volgens het doorgaans goed ingelichte Algemeen Handelsblad vooral zouden gaan over de procedure van de Ronde Tafel Conferentie en de inhoud van het ontwerp-statuut. De mogelijke wijziging in positie en bevoegdheden van de gouverneur zou eveneens onderwerp van bespreking uitmaken.

Ook aan het beknopte rapport over de afscheiding van Aruba en de mogelijkheid, dat een Nederlands hoogleraar in het staatsrecht — met name genoemd wordt prof. mr. R. Kranenburg — uitgenodigd zou worden naar Aruba te komen, teneinde adviezen te geven over deze kwestie, wordt door verschillende Nederlandse bladen aandacht besteed.

De conferentie van de gouverneurs met vertegenwoordigers der regering duurt reeds enige tijd. Nader nieuws is daaromtrent evenwel niet bekend.

Sticusa en C.C.C.

Behalve voor het economische en het politieke leven op de Antillen valt er hier te lande ook een toenemende interesse voor het culturele, leven in de West te bespeuren. Dat lijkt niet alleen uit de beschouwingen, die o.a. het „Algemeen Handelsblad" wijdt aan de tentoonstelling van plaatselijke kunst in het Curaçaos Museum, maar tevens uit de reacties in de pers op de verklaringen, die

De week in Nederland

drs. M.D. Thijs, hoofd van de afdeling West van de Sticusa, en mr. N. Debrot, sprekende namens het Cultureel Centrum Curaçao, onlangs op een bijeenkomst in Willemstad over het werk en de positie van deze beide organisaties hebben afgelegd. Het Amsterdamse dagblad „De Tijd", dat reeds eerder over de Sticusa en de C.C.C. heeft geschreven en welke artikelen door de „Amigoe" werden overgenomen, maakte bij de verklaringen van drs. Thijs en mr. Debrot enkele kanttekeningen, waarvan de lezers van de „Amigoe" eveneens reeds kennis namen.

Madurodam en de vermakelijkheidsbelasting

In Nederland was de afgelopen week er beslist één van „officiële" openingen". In Den Haag maakte burgemeester Schokking zich enkele uurtjes vrij van de vele beslommeringen, die zijn ambt mee brengt, om het al weer aanzienlijk uitgebreide Madurodam te heropenen. Het miniatuur-stadje beschikt thans, als nieuwigheden, over een complete kazerne, de „George Maduro-kazerne", en voorts over een gasfabriek, een kampeercentrum en een olie-kraak-inrichting, terwijl de reeds bestaande bezienswaardigheden in de afgelopen wintermaanden alle een goede beurt hebben ondergaan.

Voorts hoopt men in de loop van het nieuwe Madurodam-seizoen — dat tot 10 October duurt — nog een miniatuur-diergaarde en een tentoonstelling van.... miniatuur-beeldhouwwerken aan het geheel toe te voegen.

In zijn openingsspeechje liet de burgemeester van Den Haag doorschemeren, dat hij zijn best zal doen om van de enorme som aan vermakelijkheidsbelasting, die Madurodam jaarlijks opbrengt, iets aan het Ned. Studenten Sanatorium ten goede te doen komen. Of dit lukken zal is een tweede, want de burgemeester heeft het op dit punt natuurlijk niet alleen voor het zeggen.

Enkele dagen na Madurodam heropende een ander vermaakscentrum, dat vooral door automobilisten veel bezocht wordt, het vogelpark „Avifauna" te Alhpen aan de Rijn, zijn poorten. Het vogelpark staat thans onder leiding van een stichting, waarin het gemeentebestuur de voornaamste zeggingschap heeft. Het eerste resultaat van deze bestuurswijziging — tot het vorige jaar was „Avifauna" in particuliere handen — is dat er op Zondagen niet meer gedanst zal worden. Als vergoeding laat de stichting thans echter bij het vogelpark een zwembad en een speeltuin bouwen.

Tenslotte werd nabij Leersum, midden tussen de bossen van de Utrechtse heuvelrug, een groot gebouwencomplex geopend, dat speciaal ten dienste staat van de lijdende mensheid. Hier, op het „Revalidatiecentrum Hoogstraat", zullen voortaan ten dele invaliden door een uitgebreide medische behandeling weer geschikt gemaakt worden voor het maatschappelijk leven. Nederland bezat in „De Aardenburg" bij Doorn reeds een dergelijk centrum voor invalide militairen. Op „De Hoogstraat" zullen hoofdzakelijk burgers verpleegd worden.

Op naar Dokkum

Besluiten wij deze brief ditmaal met een bezoek aan het uiterste Noorden van Nederland, waar de tourist, die de moeite neemt zich naar dit buiten de paden van het gewone vreemdelingenverkeer liggende gebied te begeven, nog juweeltjes van oude stedebouwkunst kan aantreffen.

In één dier juweeltjes, het oude Friese stadje Dokkum, worden thans opgravingen verricht, die ook in het buitenland de aandacht trekken. Met toestemming van het gemeentebestuur is de Markt van het stadje opgebroken en onder toezicht van oudheidkundigen wordt thans laag voor laag de ondergrond verwijderd. Men zoekt in de eerste plaats naar overblijfselen van het oude klooster, dat op de plaats gebouwd moet zijn, waar in het jaar 754 Bonifacius, één der eerste en voornaamste predikers van het Christendom in de Nederlanden, werd vermoord. Daarnaast hoopt men nog andere interessante vondsten te doen, want Dokkum is oorspronkelijk op een terp — een kunstmatige verhoging in het moerasland — gebouwd en de aarde van deze terp bewaart hoogstwaarschijnlijk nog tal van geheimen omtrent de eerste bewoners van het Friese land.

Men hoopt met de afgravingen gereed te zijn vóór, in Juni van dit jaar, de grote nationale herdenking van de sterfdag van Bonifacius plaats heeft, een herdenking, die voorbereid is door een commissie bestaande uit vertegenwoordigers van de Katholieke Kerk, maar ook van protestantse groeperingen. In Dokkum wordt een Bonifaciustentoonstelling gehouden en vinden in de loop van de zomer, daar men tevens het twaalfhonderdjarig bestaan van de stad herdenkt, verschillende feestelijkheden plaats. Wie deze zomer in Nederland komt, kan een bezoek aan het pittoresque plaatsje het zijn eeuwenoude geschiedenis van harte aanbevolen worden.

De markt te Dokkum, waar thans opgravingen worden verricht naar het Bonifaciusklooster. Duidelijk ziet men, dat het plein eens een terp (verhoging) is geweest. Links op de voorgrond de z.g. Bonifaciusbron.

Volksgezondheid, kwestie van opvoeding

(Vervolg van pagina 2.)

Dansjes en bloemen

In de pauze bracht een dansgroepje jeugdige scholieren enkele voortreffelijke dansjes. Vooral de Quadrille boeide door de mooie en strakke eenvoud. Mevr. Diaz zorgde voor de muzikale illustratie, de heer Din Capriles heeft de dansjes ingestudeerd. Het hartelijk applaus dat na de uitvoering opklonk was een duidelijke appreciatie voor het gebodene.

Na dit intermezzo, — de heer Strooij bood namens het Hoofdbestuur bloemen aan, de wnd gouverneur mr F. v.d. Valk aan de dames van het dansgroepje Wit Gele Kruis corsages — sprak dr G.F.M.J.M. Bär namens het Nederlandse Wit Gele Kruis hartelijke woorden van gelukwensen aan het adres van voorzitter en bestuursleden van het jubilerende W.G.K. Spr was er zich van bewust, dat bergen werk verzet zijn geworden om te kunnen bogen op de resultaten, welke men thans na 12 1 2 jaar heeft bereikt.

En van deze resultaten moest spr. getuigen, dat er een wonder was verricht. Waar men zo dikwijls spreekt over internationale samenwerking en over nieuwe banden, die andere banden vervangen moeten, kan het zijn nut hebben vast te stellen, dat alleen de banden van de christelijke naastenliefde, die zich tot taak stelt de mensheid te dienen, een dergelijk eendrachtige samenwerking en successen mogelijk maakt.

Ten aanzien van de volksgezondheid merkte spr op, dat dit een aangelegenheid was van opvoeding, want de gezondheidszorg stelt zich ten doel de gezondheid zo hoog mogelijk op te voeren, niet alleen van het individu, maar ook die van alle individuen tezamen, waarbij onder gezondheid niet verstaan moet worden de gezondheid zijnde in de negative zin-het afwezig zijn van ziekte, maar meer ook het scheppen van gunstige voorwaarden in het milieu, waarin het individu leeft. Gezondheidszorg is niet negatief, aldus spr, doch zij is ook gericht op de geestelijke en sociale verstandhoudingen van het individu tot de samenleving waarin hij leeft. Bij de moderne gezondheidszorg staat de gehele mens op het spel, men moet er op uit zijn de mens in het evenwicht te houden.

In het verband wees dr Bär op het specifieke van de katholieke gezondheidszorg, welke als einddoel heeft de mens nader tot God te brengen.

In dit verband wees spr. op de verhouding van moeder- kind en de opvoeding, die rechtens aan de ouders op de allereerste plaats toekomt. De vrijheid van het individu (doktերskeuze) bepaalt, dat die organisatie door de ouders wordt geraadpleegd, die qua structuur met de levensbeschouwing van de ouders overeenkomt.

Dr. Bär betoogde voorts, dat het alleszins aanvaardbaar is, dat de overheid in deze een taak te vervullen heeft, waar het particulier initiatief meestal door te zware financiële offers niet in staat is haar arbeid voor te zetten, wordt dit initiatief niet geschaad, indien de overheid de behulpzame hand biedt.

Na deze beschouwingen over de gezondheidszorg in het algemeen en over het Wit Gele Kruis-werk in het bijzonder, sprak dr Bär enkele persoonlijke woorden aan het adres van de voorzitter van het W.G.K., de heer E. v.d. Laarschot.

Hij wenste de voorzitter toe, dat hij met dezelfde stuwkracht en bekwaamheden moge blijven voortwerken aan de verdere bloei van het Wit Gele Kruis.

Als symbolische blijk van waardering bood spr. het April nummer van het Wit Gele Kruis Nederland uit, dat speciaal gewijd was aan de Nederlandse Antillen.

Hierna was de eerste congresavond achter de rug.

De heer E. v.d. Laarschot dankte in enkele welgekozen bewoordingen de verschililende sprekers van de avond en voor de woorden van waardering gericht aan het Bestuur van het W.G.K. en zijn persoon.

Onder de aanwezigen merkten wij o.m. op mr. Ariëns, President van het Hof, mr. A. Bijvoet, Advocaat-Generaal, de H.E. Pater Vicaris L. van Rooy O.P., dr. Pieron, alsmede talrijke dokteren.

Van het softballfront

Oranjestad. — Woensdagavond vond in het Wilhelminastadion de dames-softballwedstrijd plaatts tussen de twee rivalen, Aruba Jrs en Baluarte. Het is een mooie, spannende strijd geworden, waarbij de ploegen elkaar zeer weinig toegaven. Zowel de pitcher van de Aruba Jrs., Mej. I. Pieters, als de pitcher van de Baluartes, Mej. E. Bronswinkel, waren in uitstekende vorm. Het combinatiespel was van beide ploegen vrij goed en het publiek heeft dan ook kunnen genieten van een fris spel der softballende dames.

In de eerste inning was het Esteba Hernandez, die door het maken van een run de Aruba Jrs. de leiding gaf (1—0). De Baluartes kwamen in de 2e inning opzetten en door goed batten en snel reageren, zagen zij kans door de dames Richardson en Bronswinkel 2 runs te maken, waardoor de Baluartes een 2—1 voorsprong namen. De Aruba Jrs-dames kregen ook in de 3e inning geen kans, terwijl de dames Quijada en E. Bronswinkel elk een run maakten, waardoor Baluarte aan het einde van de 3e inning een 4—1 voorsprong had genomen.

De 4e inning verliep zonder dat een der ploegen kans zag in de stand verandering te brengen. Nadat in de 5e inning de Baluarte-dames de een na de andere werd uitgevangen, waardoor zij voor deze inning een 0 op het scorebord noteerden, maakte Aruba Jrs van de kleine inzinking bij de Baluartedames gebruik en door de runs van de dames I. Caster en E. Hernandez brachten zij de achterstand tot 4—3 terug. In de 6e inning zag mej. Westenburger kans een run te nemen en zo werd de stand op gelijke voet gebracht (4—4).

Onder grote spanning werd een begin gemaakt met de laatste inning. De Baluartedames zagen kans een run te maken en het was de speelster Barrios, die home kwam (5—4). De Aruba Jrs-dames, die voor de laatste maal aan bat kwamen, zetten er alles op en door haar grote enthousiasme en goede batten maakten zij 2 runs door de dames Rodriguez en Boetuy, waardoor de stand op 6—5 voor de Aruba Jrs werd gebracht en de wedstrijd gewonnen werd.

Na deze mooie strijd tekende Baluarte protest aan, daar, zo men ons mededeelde, een scheidsrechter een foutieve beslissing genomen had.

Het wachten is dan maar weer op de uitspraak van het Bondsbestuur, of protestcommissie.

HET WEER

Max temp. 30.5 °C (86.9 °F). Min. 23.5 °C (74.3 °F) en gem. 24.7 C. (80.1 °F).

Max wind 18, min. 9 en gem. 15 knopen.

Vochtigheidsgehalte 79%. Dicht bewolkt 4 en bewolkt 20 uur

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in, 7 uit.

Tankschepen 17, 13 uit. Zeilschepen 2 in, 8 uit. Passagiers landden 24 vertrokken 2, doorgand 358.

Hato: Vliegtuigen 15 in, 14 uit.

Passagiers landden, 112 vertrokken 129, doorgaand 102.

Saperdon naar Pto. Cabello, *Lucania* van La Guaira naar Fort de France, *Trujillo* van La Guaira naar Las Piedras, *Lochgarth* van Kanaalzone Plymouth, *Alcoa Clipper* van Kingston naar La Guaira, *M. 106* naar Haiti.

Het K.L.M.-vliegtuig, vertrokken Woensdag uit Curaçao, landde hedenmorgen om 02.38 uur op Schiphol.

AGENDA

WEST-END

19.00 & 21.00 *„La gloria del combate"*

CINELANDIA

19.00 & 21.00 *„Niagara"*

ROXY

19.00 & 21.00 *„Marching Along"*

ROYAL

20.00 uur. *„Afair in Trinidad"*

REX

20.00 uur *„Leopardman"*

CARIBE

20.00 uur. *„Dangerous when wet"*

CHOBOLOBO:

Dans en Diner

ASIENTO-THEATER

19.30 uur, Filmfestival

J.P.F.-CLUB:

20.00 uur *„Filmfestival"*

SINT ALBERTUSCOLLEGE

16.30 — 22.00 uur.

Gezondheid voor U, tentoonstelling:

SINT THOMASCOLLEGE:

Congres Volksgezondheid 19.00 uur.

VOETBAL

Koningin Juliana-beker 19 uur Veendam — Vesta; en 20.45 uur S.U.B.T. — Jong Curaçao (Rifstadion).

APHOTHEKEN

De weekdienst der apotheken worden waargenomen door *Botica Excelsior*, Herenstraat 4, tel 2004 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O), tel. 3222.

WIT GELE KRUIS:

De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster De Lannoy, tel. 3572.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Uitzending voor oudere kinderen
17.50 Gramophoonplatenprogramma.
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan"
19.00 Boletin di noticia
19.10 Disco selecta
19.30 Wat de handel biedt
20.00 News in English
20.30 De stem van Amerika"
21.30 Programma voor de Surinamers.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek ,
20.15 Wij varen naar....
20.30 Dansmuziek,
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Progr. Premier Restaurant
19.15 Progr. E. Ragunath
19.45 Nieuws
20.00 Progr. Cai S. Wolter
20.30 Progr. Oranjestad Bazaar
20.45 Gevraagde Nummers
21.15 Katholieke uitzending
21. 15 Katholieke uitzending.
21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

18.37 Het schip van de week.
19.00 Nieuws.
19.17 Het Lied van Nederland.
19.30 Ned. Kroniek
19.40 Met de microfoon naar...."
19.58 Buitenlands weekoverzicht,
20.10 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West o.a. met Dans in India, door P.C.J. van Hoboken.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

Tom Poes en de wens werkster 1742

1855

1853. — In een zeer terneergeslagen stemming opende Heer Bommel zijn brandkast en gaf zodoende toegang tot de kolossale hoeveelheden munten, die daar waren opgetast.

De Heer Dorknoper echter vertrok geen spier van zijn gelaat op het zien van deze rijkdommen en ook de klerken Stoppelkoren en Droogsteen bleven geheel onbewogen. De beproefde ambtenaren hadden reeds voor heter vuren gestaan. Ze trokken hun kasboeken en vulpotloden en op een teken van hun chef betraden ze de kluis

Met enkele geoefende bewegingen schikten ze de goudstukken tot een geriefelijke zitplaats, zetten zich neer en gingen aan de arbeid.

Terwijl nu de bekwame ambtenaren zo doende waren, stopte er voor de ingang een enorme vrachtwagen van het departement van bezitsspreiding.

Enkele potige kruiers begaven zich naar binnen en schoven het getelde geld in stevige zakken, die ze daarop op hun vervoermiddel laadden.

Heer Ollie was intussen ten prooi aan hevige gemoedsaandoeningen. Zich verbijtend sloeg hij het toneeltje gade en rukte zich de haren uit het hoofd. Dit werd er niet beter op, toen tenslotte de Heer Dorknoper zijn boek dichtsloeg.

„U komt er mooi af!" sprak hij vriendelijk. „Wanneer we de inkomstenbelasting optellen bij de vermogensaanwasbelasting en de normaal vervallende belastingen en we tellen daar de boete bij voor verzwegen inkomens en andere zaken, die U nagelaten hebt te verrichten...... wel, dan houdt U nog precies één gouden ducaat over. Ik raad U dringend aan, die naar de spaarbank te brengen! Goede dag!"

En de hoed lichtend schreed hij heen, met zijn klerken een kasboeken; achter de kruiers met geld aan......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

38)

Al die jaren had hij niets anders gedaan dan schilderen en vergeefs naar baantjes solliciteren.

Maar nu, nu hij zelf tot wanhoop verviel en er een ruzietoon tussen hen kwam, glimlachte zij weer. Ze stond op en legde haar armen om zijn hals.

„Ik zal je niet plagen, Petertje. Er hoeft maar een klein kansje te komen, dan zullen we het samen wel klaarspelen."

„Nou, en of," beloofde Peter Grimmig.

En van dit alles wist Diana niets. Zij wist alleen, dat zij er beu van was — beu van de achtervolging.

Eben achtervolgde haar. En Bill. En Griffin. En Sing, die haar iedere keer dat hij haar zag ten huwelijk vroeg. En tante Sophia, die zij laatst ontmoette en die weer zei dat zij toch heus een chaperonne moest hebben. En tante Anna, die bij haar op bezoek kwam met een sidderend hoedenveertje en stekende ogen en die dan weer wegging zonder iets gezegd te hebben. En Burwell, die binnen kwam om te informeren of zij misschien een aardig Braille-boek voor meneer Nick uit de blinden-bibliotheek zou kunnen gaan halen en het even naar het ziekenhuis brengen, nu hij er zelf geen tijd voor had....

Zij wilde niet langer achtervolgd worden. Zij wilde ook niet door Burwell naar het ziekenhuis gezonden worden; die Nick zag zij liever niet dan wel. Er was maar één kans op ontsnappen, dacht zij, één kans om vrij te worden.

Zij moest zich verloven.

Het moest een verloving voor de schijn zijn natuurlijk, maar overigens een échte verloving. Dat zou voorgoed een einde maken aan alle moeilijkheden.

Diana, die deze geniale inval kreeg toen zij al in bed lag, werd er bijna weer klaar-wakker van.

Met wie?

Niet met Eben. Eben zou cello voor haar willen spelen en de gelegenheid aangrijpen om aan haar opvoeding te werken. Niet met Bill; Bill zou wel geschikt zijn, maar hij zou het sneu vinden als zij het later toch weer uitmaakte. Ook niet met Griffin, want die zou zonder twijfel te lastig en te aanhankelijk worden. En niet met Sing, want voor Sing had zij, ondanks alles, respect. Maar met wie dan?

Er bleef nog maar één over, en die had alle gewenste eigenschappen.

Peter.

Zij viel, eindelijk, met een glimlach en een gerust hart in slaap.

HOOFDSTUK XXIV
Een verloving

Peter had de eerste vijf dagen, die hem waren toegestaan om Diana met zijn aantrekkelijkheden bekend te maken, doorgebracht met het schilderen van een asbakje. Het was een nieuw asbakje van geslagen zilver, dat hij had neergezet tegen een achtergrond van Venetiaans brokaat; en er naast had hij een klein gips-moddelletje van de Venus van Milo geplaatst. Die Venus was net groot genoeg om peinzend in het asbakje te staren.

„Drie Culturen", wilde hij het schilderij dopen. Het asbakje met zijn glimmende moderniteit vertegenwoordigde de twintigste eeuw; en het was veel moeilijker te schilderen dan het beeldje uit de Griekse beschaving of zelfs dan het rijk-geborduurde patroon van de Renaissance. Hij begon juist de schaduwen van de zware draperieën op het doek aan te geven, toen zijn moeder bij hem op bezoek kwam.

Haar aanwezigheid had dezelfde uitwerking op hem als altijd. Het schilderij had hem niet helemaal slecht geleken tot zij er een blik op wierp. Onder haar koele, licht-spottende ogen werd het weer tot een onbelangrijk probeerseltje, zoals hij er al zoveel had gemaakt. Terwijl zij zo naar zijn doek stond te kijken herinnerde hij zich de manier waarop zij altijd „wat stelt dat voor?" had gevraagd wanneer hij haar iets bracht, zelfs al in zijn prille jeugd. Bij die vraag en onder haar koele blikken werd altijd alles wat hij voor haar gemaakt had teruggebracht tot de stoffen waar het uit was vervaardigd — dan was het niet langer een tekening, maar een zekere hoeveelheid met potlood besmeurd papier, niet langer een doosje, maar aan elkaar geplakte stukjes hout.

Eens had hij haar iets moois voor haar verjaardag willen geven. Hij kreeg een ingeving; bij haar correspondentie gebruikte de prinses massa's luchtpostzegels, die gewoonlijk nogal ordeloos in allerlei hoeken en gaten van haar bureau verborgen waren. Hij zou er een doosje voor maken, en daar dan zelf een vliegtuig op schilderen. Hij probeerde het eerst met hout, maar blijkbaar kon hij met dat materiaal niet zo goed overweg. De zijden werden ongelijk, en als hij ze probeerde vast te spijkeren spleet het hout. Na een paar vergeefse pogingen nam hij zijn toevlucht tot ander materiaal en knutselde iets klaar uit houtbord en pleisters. Het vliegtuig was ten slotte de hoofdzaak, en het vliegtuig werd goed. Hij schilderde de romp zilver en de vleugels knal-rood; het zou zeker goed staan op haar zilverig bureautje. Hij kocht drie luchtpostzegels om er vast in te stoppen. Omdat de vleugels nog niet helemaal droog waren kwam er een vlekje rode verf op één er van — hij wilde eerst nog een nieuwe kopen, maar toen was zijn zakgeld op.

Nu hij er aan dacht voelde hij weer, hoe verheugd hij was toen hij, met de doos in zijn hand, naar haar kamer ging om haar de verrassing te geven. Het vliegtuig was haast helemaal niet houterig; het leek gereed te staan om op te stijgen. De handen, waarmee hij de doos vasthield, werden warm van opwinding.

Toen viel haar koele, scherpe blik op het ding dat hij haar voorhield, en zij vroeg: „Wat stelt dat voor?"

Hij gaf geen antwoord. Hij zette het op haar bureautje en ging, zonder een woord te zeggen, vlug de kamer uit. Zij bedankte hem nog, maar het juiste ogenblik daartoe had zij voorbij laten gaan. Dat was het laatste, dat hij ooit voor haar maakte. Jaren later vond hij het terug in een lade van hetzelfde bureau; het deed toen dienst als bergplaats voor eindjes touw, potloodstompjes en knopen. De drie postzegels zaten er ook nog in; die met de rode verfvlek lag nog altijd onderaan, zoals hij hem had neergelegd. Zij had die verfvlek nooit gezien, dat wist hij zeker.

En nu wendde hij zich af van het schilderij met het asbakje en begon zijn kwasten schoon te maken. De onbenulligheid hing als een wolk om hem heen. Hij wist plotseling, dat hij nooit schilder zou worden.

Hij had schilderen nog altijd beschouwd als een kans tot ontsnappen. Er was geen zaak die hem, met zijn gebrek aan ervaring en opleiding en met zijn reputatie van lui en nutteloos te zijn, in dienst wilde nemen. Zelfs in het beroerde kleine winkeltje in de provincie, waar hij pas naar toe was geweest omdat men er een compagnon zocht, wilden ze hem niet hebben. Hij had zich voorgesteld dat hij met schilderen, het enige wat hij van zijn moeder net zoveel kon en mocht doen als hij wilde, misschien toch nog eens iets zou bereiken. Misschien zou hij nog eens een schilderij tegen een behoorlijke prijs kunnen verkopen, of opvallen door zijn originaliteit.... en hij was er mee doorgegaan, nog lang nadat hij al zeker wist dat hij zichzelf voor de gek hield. Plotseling, terwijl zijn moeder nu naar het glimmende asbakje stond te kijken, drong het scherp en pijnlijk tot hem door dat ook deze deur voor eens en altijd voor zijn neus was dichtgeslagen. Door die deur zou hij nooit uit de klem komen — en ook niet door andere deuren. Het was voor hem niet weggelegd om ooit thuis te komen in een eigen huisje waar hij warmte en behaaglijkheid en Polly zou vinden..

Hij zette, met een ruk, het schilderij tegen de muur en klapte de ezel op. Zijn moeder zat in een gebeeldhouwde en vergulde stoel en sloeg hem, door kleine, blauwige rookwolkjes heen, gade. Zij maakte zo nu en dan een kleine, onbelangrijke opmerking over onbelangrijke dingen. Haar stem was zacht en aangenaam, en deed denken aan een kat die gezellig ligt te spinnen en er over peinst waar zij nu eens zal gaan krabben.

De prinses wist precies wat zij kwam doen. Peter wist het niet, maar hij vreesde het ergste. Hij liep wat heen en weer, maar voelde zich onrustig en onzeker onder haar blikken, die hem overal volgden. Hij zag er, in het scherpe licht uit het noordelijke venster, wat verwilderd uit. De prinses daareentegen was op haar best. Zij droeg een groen-fluwelen sleepgewaad met bont aan de hals en aan de lange, wijde mouwen. Een tamelijk barbaarse gordel van verguld leer met glazen edelstenen hield het gewaad om haar bewonderenswaardig-slank middel bijeen. Indien Kozakken ooit sleepgewaden droegen zou dit ongetwijfeld het standaard-model zijn. Zoals zij daar zat, met de sigarettenrook om zich heen, een flauwe glimlach om haar donkere mond en even toegeknepen groene ogen, zag zij er Russischer uit dan wijlen prins Lobanov.

Dat was een nogal kleurloze man geweest met een groot, leeg gezicht. Zo herinnerde Peter hem zich ten minste. Hij had zijn vader nooit dronken gezien, zoals je dat van een goed Rus zou verwachten. Maar ook nooit boos.

De prinses begon een paar anecdotes over ministers en kamerleden en dergelijke te vertellen. Zij kende er een onuitputtelijk aantal; werkelijke grappen, maar ook kwaadsprekerij, en halve leugens, en héle leugens in alle soorten en maten. Zij vertelde Peter, die nauwelijks scheen te luisteren, de behoorlijkste en grappigste. Het was niet moeilijk, om na een paar van die verhalen een aanknopingspunt te vinden om over belastingen te gaan praten. Zij zat natuurlijk in zorgen over haar belastingen. Dat was een treurig geval. Nu haar inkomen nog groter zou worden door wat Nicholas Joceleyn haar na had gelaten, zou het bedrag van haar belastingen eenvoudig niet meer op te brengen zijn.

(Wordt vervolgd)